

YARGITAY

9. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2008/17653

Karar No. 2010/4012

Tarihi: 22.02.2010

İlgili Kanun / Madde

4857 S.İşK/46

- **HAFTA TATİLİ**
- **NÖBET EŞASINA GÖRE ÇALIŞILAN İŞYERLRİNDE HAFTA TATİLİ**
- **NÖBET EŞASINA GÖRE ÇALIŞILAN İŞYERLRİNDE FAZLA ÇALIŞMA**

ÖZETİ: Dosyada bulunan davacının da dayandığı dava konusu döneme ait çizelgelerde davacının 2 veya 4 gün çalıştıktan sonra bir gün çalışmadığı görülmektedir.

1475 sayılı yasanın 41, 4857 sayılı yasanın 46 maddelerinde altı işgünü çalışan işçiye yedi günlük bir zaman dilimi içinde kesintisiz en az yirmidört saat hafta tatili verileceği hükmü yer almaktadır

Bu durumda nöbet esasına göre çalışan davacı haftanın herhangi bir günü 24 saat çalışmaması halinde hafta tatilini kullanmış olacaktır. Anılan isteğin reddi yerine kabulüne karar verilmesi hatalıdır

Davacı işçi iki gün çalıştıktan sonra üçüncü gün çalışmayarak dinlenmektedir. Bu çalışma şeklinde ayın her haftasında farklı çalışılmakta, örneğin dört gün çalışılan ayın üçüncü haftasın da 45 saat aşılmadığından fazla mesai gerçekleşmemektedir. Bu nedenle davacının çalışması her hafta için ayrı ayrı belirlenmeli, fazla çalışma süresi haftalık olarak belirlendikten sonra çalıştığı hafta sayısı kadar hesap yapılmalıdır.

DAVA :Davacı, fazla mesai, hafta sonu ücreti, milli bayram ücretinin ödetilmesine karar verilmesini istemiştir.

Yerel mahkeme, isteği kısmen hüküm altına almıştır.

Hüküm süresi içinde taraflar avukatlarınca temyiz edilmiş olmakla, dava dosyası için Tetkik Hakimi Y. Tekbaş tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

1-Dosyadaki yazılara toplanan delillerle kararın dayandığı kanuni gerektirici sebeplere göre, tarafların aşağıdaki bentlerin kapsamı dışında kalan temyiz itirazları yerinde değildir.

2-Davacı davalıya ait müdürlük ve santral binalarında 7 gün, yılın 365 günü koruma güvenlik görevlisi olarak çalıştığını iddia ederek hafta tatili alacak isteğinde bulunmuştur.

Mahkemece istek gibi hüküm kurulmuştur.

Dosyada bulunan Kapsamdışı Personel Yönetmeliğinin 12/B maddesinde vardiyalı veya nöbet esasına göre çalışılan işyerlerinde haftalık çalışma süresinin 6 gün olduğu, aynı personelin ücret ve fazla çalışma esaslarını düzenleyen yönetmeliğin 14 / b maddesinde de haftalık iş süresi 6 gün ve 45 saat uygulanan işyerlerinde hafta tatilinin 7'nci gün olduğu yazılıdır.

Dosyada bulunan davacının da dayandığı dava konusu döneme ait çizelgelerde davacının 2 veya 4 gün çalıştıktan sonra bir gün çalışmadığı görülmektedir.

1475 sayılı yasanın 41, 4857 sayılı yasanın 46 maddelerinde altı işgünü çalışan işçiye yedi günlük bir zaman dilimi içinde kesintisiz en az yirmidört saat hafta tatili verileceği hükmü yeralmaktadır

Bu durumda nöbet esasına göre çalışan davacı haftanın herhangi bir günü 24 saat çalışmaması halinde hafta tatilini kullanmış olacaktır. Anılan isteğin reddi yerine kabulüne karar verilmesi hatalıdır.

3- Davacının 14 saat uzun çalışmasından birbuçuk saat yerine bir saat ara dinlenme indirilmesi isabetsizdir.

4-Davacı işçi iki gün çalıştıktan sonra üçüncü gün çalışmayarak dinlenmektedir. Bu çalışma şeklinde ayın her haftasında farklı çalışılmakta, örneğin dört gün çalışılan ayın üçüncü haftasın da 45 saat aşılmadığından fazla mesai gerçekleşmemektedir. Bu nedenle davacının çalışması her hafta için ayrı ayrı belirlenmeli, fazla çalışma süresi haftalık olarak belirlendikten sonra çalıştığı hafta sayısı kadar hesap yapılmalıdır. Yazılı şekilde aylık çalışmanın fazla olarak tesbiti ve sonra ortalama haftalık çalışma süresinin nazara alınması yerinde değildir.

5-4857 sayılı İş Yasasının 34. maddesi gereğince hükmolunan fazla çalışma ve genel tatil alacağı, geniş anlamda ücret alacağı niteliğinde olduğundan, talep gibi en yüksek mevduat faizi ile tahsili yerine, yasal faiz yürütülmesine karar verilmesi yerinde değildir.

SONUÇ: Temyiz olunan kararın yukarıda yazılı sebepten BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 22.02.2010 gününde oybirliği ile karar verildi.